

עפ"ג 30400/06/15 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד יקיר יהודה פחימה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 נובמבר 2015

עפ"ג 30400-06-15 מדינת ישראל נ' יהודה פחימה

בפני הרכב כב' השופטים: י. גריל, שופט בכיר (אב"ד)

ב. בר זיו, שופט

ש. ברלינר, שופט עמית

המערערת:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

ע"י ב"כ עוה"ד גב' מאיה הרטמן

נגד

המשיב:

יקיר יהודה פחימה ע"י ב"כ עוה"ד רהב אופנהיימר (ס. ציבורית)

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל-מוהר) מיום 13.5.15 ב-ת.פ. 41742-01-14 לפיו נדון המשיב למאסר מותנה של שישה חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות כלפי אדם או רכוש, צו של"צ בהיקף של 180 שעות, צו מבחן למשך 18 חודשים, ופיצוי למתלון בסכום של 2,500 ₪.

ב. הנסיבות הצריכות לעניין הינן בתמצית אלה:

בכתב האישום המתוקן שהוגש כנגד המשיב, יליד 1993, נטען, כי בתאריך 5.1.2013 סמוך לשעה 20:00 נהג המשיב בקטנוע אשר כמעט ונפגע על ידי המתלון אשר נהג ברכב יונדאי. עקב סטייתו של המתלון מנתיב הנסיעה נאלץ המשיב להסיט במהירות את נתיב נסיעתו. בין השניים פרץ ויכוח לגבי השימוש בדרך. במהלך הויכוח צעק המשיב על המתלון וקילל אותו ואזי הגיעו למקום שני חברים של המשיב, דפקו למתלון על חלון הנהג, פתחו את דלת הנהג וניסו למשוך את המתלון החוצה מן הרכב כשהם תופסים את ידיו המונחות על ההגה.

המתלון היה חגור ולכן לא עלה בידם למשוך אותו החוצה מן הרכב וכך הצליח המתלון להמשיך בנסיעה. או-אז, פגע המשיב במזיד ברכב בכך שבעט במראה השמאלית של הרכב ושבר אותה, וזאת בעודו רוכב על קטנועו.

כתוצאה מן הבעיטה האמורה איבד המשיב שיווי משקל ונפל עם הקטנוע לצידי הכביש, ואילו המתלון

איבד שליטה על הרכב והתנגש בעץ. בשלב זה הגיעו המשיב ושני חבריו אל המתלון בעודו יושב ברכב וחגור בחגורת הבטיחות, ותקפו את המתלון בצוואתא ושלא כדין בכך שהיכו אותו בבעיטות ואגרופים לראש, לחזה ולבטן. חברתו של המתלון שישבה ברכב ליד הנהג התקשרה למשטרה ואזי עזבו המשיב וחבריו את המתלון ואילו המשיב הלך ונשכב על המדרכה בסמוך כשהוא מתלון על כאבים.

ג. המדינה ייחסה למשיב עבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 של חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**") וכן תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) של החוק.

ד. בישיבה שהתקיימה בפני בית משפט קמא ביום 9.6.2014 הודיעו הצדדים לבית משפט קמא, כי הגיעו להסדר טיעון לפיו יודה המשיב בעובדות כתב האישום המתוקן ואכן המשיב הודה בעובדות אלה והורשע בהתאם להודאתו. כמו כן, ובשים לב לעובדה שהמשיב היה כבן 20 בשעת ביצוע העבירות הוא הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן כשהמדינה מצידה מצינת שהיא איננה כפופה להמלצות ולטעמה יש להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל.

ה. מעיון בתסקיר הראשון הנושא תאריך 21.10.14 עולה, כי אביו של המשיב נפטר באופן פתאומי בהיות המשיב בכיתה י"ב ואזי חלה התדרדרות בתפקודו של המשיב והחלה גם מעורבותו בפלילים. המשיב התגייס לצה"ל כחייל מקא"מ (קידום אוכלוסיות מיוחדות) ושירת כטבח כמחצית השנה. המשיב תיאר בפני שירות המבחן כי התקשה להסתגל לנורמות ולכללים הנהוגים בצבא ושוחרר בשנת 2012 על רקע בריאותי לאחר שישה חודשי שירות. התנהגותו הוערכה על ידי מפקדיו כטובה.

מאז שחרורו מצה"ל עבד המשיב בעבודות מזדמנות ונכון למועד הגשת התסקיר מיום 21.10.14 מסר שאינו עובד.

ו. מן התסקיר עולה, כי המשיב נשפט בפברואר 2010 בבית משפט השלום בחדרה בגין ביצוע עבירות שבל"ר ונטישה במקום אחר, נהיגה פוחזת ברכב והפרעת שוטר במילוי תפקידו, **ללא הרשעה**.

בהתייחס לעבירות נשוא תיק זה צוין בתסקיר כי המשיב נוטל אחריות חלקית על המיוחס לו בכתב האישום. המשיב מאשר, כי תקף את המתלון, אך טוען, כי ביצע זאת לבדו, וללא אנשים נוספים כפי שתואר בכתב האישום המתוקן. לדבריו, טרם התקיפה הפיל אותו המתלון מן הקטנוע ועל רקע זה היה המשיב נתון בסערת רגשות והתפרץ כלפיו מבלי ששקל את השלכות מעשיו. המשיב טען בפני שירות המבחן, כי באותה עת נהג להגיב בצורה אימפולסיבית ואלימה, המשיב ביטא חרטה על פגיעתו במתלון.

ז. שירות המבחן פירט את גורמי הסיכון השונים ואת גורמי הסיכוי לשיקום ובכלל זה נכונותו הראשונית של המשיב להשתלב בטיפול שירות המבחן. לנוכח כל הפרמטרים עלה, כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה של המשיב היא בינונית, ומידת החומרה הצפויה מתוצאות האלימות בינונית אף היא. שירות

המבחן ביקש באותו תסקיר לדחות את הדיון בעניינו של המשיב לשלושה חודשים במהלכם ניתן יהיה לבחון את יכולתו לשתף פעולה בנדרש על מנת לקדם את מצבו.

ח. התסקיר המשלים שהגיש שירות המבחן נושא תאריך 21.4.15 ונאמר בו, כי במהלך תקופת הדחיה שב המשיב והביע נכונות להשתלב בטיפול ולפיכך שילב אותו שירות המבחן בקבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק וזאת מאז פברואר 2015. המשיב, כך נמסר, מגיע לפגישות באופן סדיר ועושה מאמץ לבחון את הנסיבות למעורבותו בעבירות.

המשיב אף הביע בפני שירות המבחן את מחויבותו ונכונותו להמשיך בקבוצה טיפולית במסגרת השירות. להערכת שירות המבחן ענישה במסגרת מאסר, ולו גם בעבודות שירות, עשויה לפגוע במאמצים שעושה המשיב כדי לייצב את חייו. מכאן ההמלצה להטיל על המשיב צו מבחן למשך שנה בכפוף להתחייבותו להמשיך את הטיפול הקבוצתי. בנוסף ממליץ שירות המבחן להטיל על המשיב צו של"צ בהיקף של 180 שעות שיהווה עבורו ענישה חינוכית וקונקרטית בדרך של תרומה חברתית, בנוסף לענישה מרתיעה כמאסר על תנאי שתהווה עבורו גורם מרתיע נוסף.

ט. בדיון שהתקיים בפני בית משפט קמא ביום 27.4.15 ביקשה ב"כ המדינה, שהמשיב יודה שוב בעובדות כתב האישום הואיל ומהתסקיר עולה שהוא הכחיש את כל הקשור בביצוע בצוותא. לפיכך חזר והודה הסנגור בשם מרשו בביצוע העבירות ובעובדות כתב האישום.

בהמשך, הגישה ב"כ המדינה לעיון בית משפט קמא את פנייתו של המתלון מיום 1.2.15 (ת/1) אשר מתייחס במכתבו לאירוע נשוא הדיון, מתאר את הימים הלא קלים שהוא ובת זוגו עברו לאחר האירוע, ובכלל זה פחד להסתובב בעיר על מנת שלא להיתקל שוב במשיב. רק לאחר מספר חודשים פחתו חששות.

כמו כן עקב הפציעה שהה המתלון בביתו כחודש ומחצה ובזמן חופשת המחלה נזקק לסיוע נוסף לצורך תפקודו היומיומי. גם לאחר שחזר לעבודתו היה קושי למתלון לתפקד ולהתמודד עם פערי עבודה גדולים, ורק לאחר מספר חודשים התאושש. מכאן בקשתו של המתלון מבית משפט קמא שלא להקל ראש במעשה כה חמור ומכוער על מנת שעבריינים לא יחשבו שניתן לעבור לסדר היום על מעשים מעין אלה.

כמו כן הציגה ב"כ המדינה בפני בית משפט קמא את תצלומי הנזק לרכבו של המתלון (ת/2) ואת התעודה הרפואית שלו (ת/3).

י. ב"כ המדינה עמדה בטיעוניה בפני בית משפט קמא על חומרת מעשיו של המתלון וטענה, כי מתחם הענישה הראוי לגבי עבירת התקיפה בה הורשע המשיב נע בין מאסר קצר למספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצויים למתלון, ופסילת רישיון הנהיגה נוכח התפרעותו של המשיב על הכביש.

באשר לעבירה הנוספת בה הורשע המשיב, חבלה במזיד ברכב, סבורה המדינה, שיש להטיל על המשיב עונש מאסר בין חודשיים ועד שישה חודשי מאסר ויש להטיל את העונשים במצטבר. כן ביקשה שהענישה תהא ברף העליון של החומרה וזאת בהתחשב בפגיעה החמורה שנגרמה למתלונן, משמע הן פגיעה פיזית והן נפשית. המתלונן חווה טראומה כמתואר במכתבו.

לטעמה של ב"כ המדינה התנהגותו זו של המשיב מעידה על אימפולסיביות והרי גם כאשר המתלונן הצליח למזער את הריב וניסה לברוח מן המשיב וחבריו בחר המשיב להסלים את האלימות ושבר את המראה ובהמשך אף פגעו המשיב וחבריו במתלונן פעם אחר פעם.

כמו כן, הצביעה ב"כ המדינה בפני בית משפט קמא על כך שעל פי תסקיר שירות המבחן מדובר ברמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה, ומידת החומרה הצפויה מאותה אלימות אף היא בינונית.

באשר לסיכויי השיקום שתוארו בתסקיר שירות המבחן הדגישה ב"כ המדינה, כי מדובר בשיקום ראשוני בלבד ואין די בו על מנת לסטות ממתחם הענישה שאותו היא ציינה בטיעוניה, וזאת נוכח הצורך בהגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מסוג זה.

י"א. הסנגור טען מצידו בפני בית משפט קמא, כי האמור בפנייתו של המתלונן אינו הולם אפילו את התיאור של המדינה לגבי התרחשות הדברים. לפי טענת המתלונן כף רגלו נשברה מחמת התקיפה של המשיב ורכבו הושבת, אולם לפי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המשיב הרי הוא הורשע בעבירה של תקיפה סתם ללא כל חבלות. לא ברור על איזה חבלות מדבר המתלונן ואין קשר, כך סבור הסנגור, בין החבלות עליהן מדבר נפגע העבירה לבין העדר חבלות כעולה מכתב האישום המתוקן.

הסנגור ציין, שבין התמונות שהוגשו על ידי ב"כ המדינה נמצא גם הקטנוע עליו רכב המשיב ועקב התנהלותו של המתלונן נגרמה התאונה בה הועף המשיב מן הקטנוע. לעניין זה אף הגיש הסנגור תעודה רפואית המתארת כאבים מהם סבל המשיב בצלעות, ראש, צוואר, והגבלה בתנועה, וכן קיבל מספר ימי מחלה (נ/1).

י"ב. הסנגור הדגיש, כי הסכסוך בין המשיב לבין המתלונן פרץ על רקע השימוש בדרך עקב חוסר הזהירות מצד המתלונן אשר "חתך" את המשיב וגרם לאותה תאונה.

הסנגור אף טען בפני בית משפט קמא, שהמדינה נהגה בדרך של אכיפה בדרנית שכן לאחר שנחקרו שני החברים של המשיב, כשלפחות לגבי אחד מהם אף היו ראיות נוספות, החליטה המדינה שלא להאשים איש מאותם חברים אלא רק את המשיב בלבד.

הסנגור הוסיף, כי מאז מועד ביצוע העבירה חלפו למעלה משנתיים והמקרה עצמו התרחש ללא תכנון מקדים

ומחמת חוסר מחשבה מקדימה מצד המשיב, כשפרץ של רגשות יכול להיות מובן בנסיבות שכאלה.

כמו כן הדגיש הסנגור בפני בית משפט קמא, שמן התסקיר עולה קבלת אחריות, וכן חרטה ואופק שיקומי. המשיב מגיע לפגישות בשירות המבחן באופן סדיר ומביע נכונות להמשיך בקבוצה הטיפולית בה הוא משתתף. ענישתו של המשיב עלולה לפגוע במאמציו, הכל כעולה מן התסקירים, ויש ליתן משקל משמעותי להמלצת שירות המבחן בדבר הטלת צו מבחן למשך שנה, וכן של"צ בהיקף של 180 שעות.

יש להביא בחשבון שתיקון 113 לחוק העונשין נותן משקל משמעותי ביותר לאלמנט השיקום שבא לפני השיקול של הרתעת היחיד והרבים. על כל אלה יש להוסיף את גילו הצעיר של המשיב שהיה בן 20 ביום ביצוע העבירה. בסיכום דבריו ביקש הסנגור, כי בית משפט קמא יאמץ במקרה זה את המלצות שירות המבחן בשים לב לעובדה שהמשיב הודה בהזדמנות הראשונה ונרתם לטיפול ולשיקום. כמו כן הפנה הסנגור למצבו הכלכלי של המשיב.

י"ג. בגזר הדין מיום 13.5.15 ציינה שופטת קמא, כי הערכים המוגנים בעבירות שבביצוען הורשע המשיב הינם בראש ובראשונה שלום הציבור וביטחונו, לרבות זכות האדם לשלמות גופו וכן כבוד האדם באשר הוא אדם. הדרך לפתרון סכסוכים עם הזולת חייבת להיות בדרך ארץ ולא בכוח הזרוע. בית משפט קמא הוסיף וקבע, כי מידת הפגיעה בערכים אלה בנסיבות מקרה זה היא גבוהה הואיל וקשה להשלים עם פגיעה כה חמורה של אדם ברעהו. תהא הסיבה לכעס אשר תהא.

בנוסף, מדובר במקרה זה באירוע שלמתלונן היה בו חלק מסוים שהרי באופן נהיגתו גרם בתחילה לסטיית המשיב מנתיב נסיעתו. עוד יש להביא בחשבון, שבסופו של דבר הסתיים האירוע בחבלות קלות יחסית ובנזק מסוים שנגרם לרכבו של המתלונן וכן לחבלות אצל המשיב עצמו.

מתחם הענישה ההולם לעבירות אלימות בנסיבות דומות לאלה בהם עשה זאת המשיב צריך שינוע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, במקרה שבפנינו, הביא בית משפט קמא בחשבון את העובדה שאומנם אין זו הסתבכותו הראשונה של המשיב בפלילים, ובשנת 2010 כבר נדון המשיב ללא הרשעה בבית המשפט לנוער, ואולם בשלב זה של חייו, כשהוא עדיין צעיר, ולהתרשמות קצין המבחן אף עושה מאמצים לתפקוד יציב, תוך השתלבות בהליך טיפולי והתמדתו בו, ראוי להקל בעונשו של המשיב, ולהעדיף את שיקולי השיקום.

נוכח כל האמור לעיל הטיל בית משפט קמא על המשיב את העונשים שפירטנו בפתח דברינו ועל כך מונח בפנינו ערעורה של המדינה.

י"ד. נטען בערעור, כי המשיב אדם אימפולסיבי ובגין אירוע של מה בכך שארע במהלך נסיעתו, עקב סטיית המתלונן מנתיב נסיעתו אל נתיבו של המשיב, תקף אותו המשיב באלימות רבה יחד עם שניים מחבריו, גרם לו להתנגש עם רכבו בעץ, ובכך לא הפסיק את אלימותו אלא הוציא את המתלונן מן הרכב והמשיך

להכותו. לא היה כל סכסוך קודם בין המתלונן לבין המשיב ורק משום שהמתלונן סטה לתוך נתיב הנסיעה של המשיב החל המשיב במסכת אלימות כלפיו.

מדובר במעשה בריונות ואלימות כשבסוף האירוע מצא את עצמו המתלונן חבול בצורה קשה, נפשית ופיזית, ורכבו נפגע, כל זאת רק עקב סכסוך הנוגע לשימוש בדרך.

ט"ו. לטעמה של המדינה העונש שהוטל על המשיב הוא עונש מקל שאינו משקף את חומרת מעשיו, את חומרת האירוע ותקיפת המתלונן, ועל בתי המשפט להגן על ציבור המשתמשים בכביש מפני נהגים אלימים על ידי ענישה מוחשית המשקפת את חומרת העבירה. העונש שהטיל בית משפט קמא על המשיב אינו מהווה, לדעת המדינה, הגנה שכזו ואינו מרתיע נהגים אלימים אחרים מלתקוף באופן דומה משתמשים אחרים בדרך.

אומנם בית משפט קמא קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודת שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, ואולם בית משפט קמא חרג מן המתחם אותו קבע, משיקולי שיקום, ללא טעם מוצדק.

ט"ז. המדינה מדגישה, שלא הייתה זו מעידתו הראשונה של המשיב והוא כבר נדון בשנת 2010 בגין ביצוע עבירות שבל"ר ונטישה, נהיגה פוחזת של רכב, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אך לא הורשע, ובית המשפט לנוער הסתפק אז בהתחייבות להימנע מן העבירה, קנס ופסילה של שישה חודשים.

מכאן שבעבר כבר התחשבו בתי המשפט במשיב. אומנם בית משפט קמא נימק את החלטתו להקל ולחרוג מן המתחם בכך שהמשיב עושה מאמצים לתפקוד יציב תוך השתלבות בהליך טיפולי והתמדתו בו, ואולם העובדה שעבודות שירות או מאסר עשויים לפגוע במאמציו של המשיב לייצב את חייו אינה יכולה להוות נסיבה כה חריגה ומיוחדת המצדיקה הקלה בעונש.

י"ז. למעשה, כך טוענת המדינה כל נאשם שלאחר ביצוע העבירה רוצה לחזור למסלול חיים רגיל ולעבוד יטען מן הסתם לשיקום ויטען, שמאסר בפועל עשוי להפריע לשיקומו.

כמו כן התעלם בית משפט קמא מן האמור בתסקיר הראשון, דהיינו, שמדובר אצל המשיב ברמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה ומידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות בינונית אף היא.

מן התסקיר המשלים מיום 21.4.15 עולה, כך מצינת המדינה, שמדובר בשיקום בשלב ראשוני בלבד שאינו מצדיק סטיה ממתחם הענישה שקבע בית משפט קמא. לדעת המדינה אין בנסיבותיו של המשיב שום ייחוד המצדיק פניה לאפיק השיקומי דווקא. התסקיר גם אינו מצביע על עבודה קבועה בה החל המשיב או על לימודים מסודרים או מסגרת מסודרת אחרת בה הוא נוטל חלק, שמאסר בפועל עלול לקטוע אותם.

גם אין כל פירוט בתסקיר כיצד מתכוון המשיב לייצב את חייו ואיזה פעולות הוא נוקט לשם כך. כמו כן, כך נטען, היה על בית משפט קמא ליתן משקל מתאים למכתבו של המתלונן שהוגש במסגרת הטיעונים לעונש, מכתב בו מפרט ומתאר המתלונן את הנזקים הנפשיים והפיזיים עקב האירוע.

י"ח. כמו כן נטען בערעור, ששגה בית משפט קמא כשהתעלם מבקשתה של המדינה להורות על פסילת רישיון הנהיגה של המשיב הואיל ובעבירות מסוג זה שאירעו במהלך ועקב הנהיגה יש מקום להטיל עונש של פסילת רישיון. בית משפט קמא אף לא נימק בגזר דינו את הימנעותו מהטלת עונש זה, בעוד שבתיק הקודם של המשיב נפסל רישיונו לשישה חודשים והוא אף קיבל פסילה על תנאי. מכאן עתירת המדינה להחמיר בעונשו של המשיב ולהטיל עליו עונש בתוך המתחם אותו קבע בית משפט קמא וכן לפסול את רישיון הנהיגה שלו.

י"ט. בדיון שהתקיים בפנינו בתאריך 10.9.15 חזרה ב"כ המדינה על נימוקי הערעור והצביעה על הקלות הבלתי נסבלת שבה ויכוחים בכביש על רקע נהיגה הופכים לאירועים אלימים ומסוכנים, ולמעשה הבריונות של המשיב אין ולא היתה כל הצדקה. העונש שנגזר על המשיב לדעת המדינה מקל ביותר, אינו הולם את חומרת המעשים, ואינו מעניק הגנה לנהגים המשתמשים בדרך מפני אנשים אלימים כדוגמת המשיב.

עוד חזרה והדגישה ב"כ המשיבה, כי לפי התסקיר נשקפת מן המשיב רמת מסוכנות בינונית להישנות ההתנהגות האלימה. גם אם החל המשיב לעבוד במקום עבודה מסודר אין בכך הצדקה לסטיה ממתחם הענישה ההולם.

כ. בתשובת לשאלתנו האם מקובל על המדינה כי המאסר שיוטל על המשיב ניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות ענתה ב"כ המדינה, שהיא מוכנה להשאיר זאת לשיקול דעת בית המשפט, וכי תישמר לה הזכות לטעון בעניין לאחר שתתקבל חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.

ב"כ המדינה הוסיפה, שגם היה מקום לפסול את רישיון הנהיגה של המשיב.

כ"א. ב"כ המשיב ביקש לדחות את ערעור המדינה, הפנה לאמור בתסקיר המשלים שניתן על ידי שירות המבחן ביום 21.4.15, וציין, כי המשיב ממשיך ליטול חלק בפגישות עם קצין המבחן, ושילם את הפיצוי למתלונן מיד לאחר גזר הדין. יש בכך משום אמירה של נטילת אחריות.

המשיב גם מעוניין להתחיל בביצוע השל"צ.

עוד טוען הסנגור, שהעונש שהוטל על המשיב חמור במידה מספקת בהתחשב בכך שזו הרשעה ראשונה של המשיב, שהוא היום כבן 21, והיה עד כה נטול הרשעות, וכל חייו לפניו. מוסיף הסנגור, שעל בית המשפט ליתן את המשקל הראוי להמלצות שירות המבחן ובוודאי כשמדובר באדם כה צעיר ללא הרשעות.

הסנגור הדגיש את נסיבות האירוע, דהיינו, שהיה זה המתלונן שבנהיגתו סיכן את חייו של המשיב שהוא עצמו נפגע באותו אירוע. כמו כן הוסיף הסנגור, שכנגד השניים הנוספים שהיו מעורבים באירוע ביחד עם המשיב לא הוגש כתב אישום דבר שאינו מתקבל על הדעת.

כ"ב. על דברים אחרונים אלה הגיבה ב"כ המדינה וציינה, שהמשיב עצמו לא שיתף פעולה בחקירה ולא היו ראיות כנגד אותם שניים, וזו הסיבה שלא ננקטו הליכים נגדם.

כ"ג. לעניין פסילת רישיון הנהיגה ציין הסנגור, שהמשיב עובד כיום כשליח במסעדה ורישיון הנהיגה קרדינלי להמשך עבודתו. ללא הרישיון לא יוכל לעבוד כשליח.

כ"ד. בתום ישיבה זו הורינו על הזמנת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות ובהתאם לחוות דעתו המונחת בפנינו המשיב מתאים לריצוי עונש מאסר על דרך של עבודת שירות.

כ"ה. בישיבה נוספת שהתקיימה בפנינו ביום 5.11.15, לאחר שנתקבלה חוות דעתו של הממונה, הודיעה ב"כ המדינה כי היא מסכימה לכך שעונש המאסר שייגזר על המשיב ירוצה על דרך של עבודת שירות.

לעניין פסילת רישיון הנהיגה ציינה ב"כ המדינה, כי מדובר על עבירות שבוצעו על רקע נהיגה ובמהלך נהיגה, תוך ביצוע תוקפנות מכוערת כלפי נהג אחר בכביש. יש טעם רב בהרחקתו של המשיב מן הכביש ודווקא ברכיב הפסילה יש חשיבות בהעברת מסר לנהגים ולמשתמשים בכביש. כמו כן הגישה ב"כ המדינה לעיונו גם את גיליון ההרשעות הקודמות של המשיב בתחום התעבורה.

כ"ו. הסנגור ציין, שגם בענישה בעבודות שירות יש מנעד בין חודש אחד לבין שישה חודשים ויש לזכור, כי מדובר בהרשעתו הראשונה של המשיב שאף שילם פיצוי משמעותי למתלונן מיד עם גזר הדין. כן יש להביא בחשבון, כי מדובר בפרץ אלימות מוטעה של המשיב עקב הפגיעה שנפגע. שירות המבחן ציין, שריצוי עונש, בין אם במאסר ובין אם בעבודות שירות, יהווה נזק משמעותי למאמצים שעושה המשיב לייצב את חייו.

עוד הוסיף הסנגור, בכל הנוגע לעונש הפסילה, שהמשיב מתפרנס כשליח ומנסה להקים עסק של שליחויות. שלילת רישיון הנהיגה שלו תביא לתוצאה הפוכה מזו של המלצות שירות המבחן ויהא בה יותר נזק מאשר תועלת. לכן יש ליתן משקל לטענת הסניגור, הן לנסיבות המקרה, הן לפסיקה הרלוונטית, והן להמלצותיו של שירות המבחן.

כ"ז. לאחר שנתנו דעתנו לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המשיב ולפיהן הורשע, ולאחר שעיינו בתסקיריו של שירות המבחן, במסמכים שהוגשו לעיונו של בית משפט קמא במהלך הטיעון לעונש, בגזר

דינו של בית משפט קמא, בהודעת הערעור, בטיעוניהם המפורטים של ב"כ שני הצדדים, הן בפני בית משפט קמא והן בפנינו, ולאחר שנתנו דעתנו לפסיקה הרלוונטית, מסקנתנו היא שדין ערעור המדינה - להתקבל.

כ"ח. תמימי דעים אנו עם בית משפט קמא, כי מדובר בהתנהגות ביריונית של המשיב בכביש. אכן נראה שתחילתו של האירוע בכך שהמתלונן סטה לתוך נתיב נסיעתו של המשיב, אולם גם אם האירוע גרם לפרץ רגשות אצל המשיב הרי לא ניתן להשלים עם פתרון סכסוכים עם הזולת בכוח הזרוע.

לעניין זה חייבת לבוא תגובה עונשית הולמת מצד בית המשפט שיהא בה כדי להרתיע הן את המשיב והן את זולתו.

כ"ט. ראוי גם לשים לב לכך שלאחר שהמשיב וחבריו פתחו את דלת הנהג וניסו למשוך את המתלונן החוצה מן הרכב, והדבר לא עלה בידם משום שהוא היה חגור, כך שהמתלונן הצליח להמשיך בנסיעה, לא הסתפק בכך המשיב אלא פגע במזיד ברכב בכך שבעט במראה השמאלית של הרכב ושבר אותה, זאת בעודו רוכב על הקטנוע. משאיבד המתלונן את השליטה על רכבו והתנגש בעץ הגיעו אליו המתלונן וחבריו בעודו יושב ברכב, חגור בחגורת בטיחות, והחלו לתקוף אותו בצוואת כשהם מכים אותו בבעיטות ואגרופים לראש, לחזה ולבטן.

אכן, למרבה המזל הסתיים האירוע בחבלות שלא היו חמורות מאוד שהרי בסופו של דבר הורשע המשיב בתקיפה סתם על ידי שניים או אחרים (לפי סעיף 382(א) של החוק), אך אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להקהות את חומרת התנהגותו של המשיב.

לא זו אף זו: ראוי לזכור ולהזכיר שבתסקיר הראשון של שירות המבחן מיום 21.10.14 צוין מפורשות בעמ' 3:

"מכל הפרמטרים שנבדקו עלה כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינה בינונית וכי מידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות הינה בינונית אף היא".

ל. עיון בגיליון ההרשעות של המשיב מעלה כי חמישה חודשים לאחר גזר הדין נשוא ערעור זה נדון המשיב בבית משפט השלום בחדרה בתאריך 22.10.15 לשישה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים וזאת בגין עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 של החוק מדובר בעבירה שביצע המשיב בתאריך 16.11.02 דהיינו פחות מחודשיים לפני האירוע נשוא ערעור זה.

ל"א. מעיון בגיליון ההרשעות התעבורתי עולה כי לחובת המשיב, שרישיון הנהיגה שלו הוצא בשנת 2011, עבירות כגון: סטיה מנתיב הנסיעה, נהיגה על מדרכה, עצירה המפריעה לתנועה, נהיגה שלא בכביש,

נהיגת אופנוע מבלי שקסדת המגן קשורה, נהיגה בחוסר זהירות, איסור הרכבה באופנוע, נהיגה כשברמזור אור אדום, ושימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות מיקרופון המותקן ברכב.

ל"ב. למעשה, וכעולה מן הדיונים שהתקיימו בפנינו ביום 10.9.15 + 5.11.15, ב"כ המשיב מודע לכך שיש מקום להתערבותנו בגזר דינו של בית משפט קמא ולהטיל על המשיב מאסר על דרך של ביצוע עבודות שירות, ובסופו של דבר הטיעון של הסנגור המתמקד בקביעת אורך התקופה בה על המשיב לבצע את עבודות השירות. לטעמו, ובשים לב לעבודתו של המשיב, וההמלצות של שירות המבחן, ראוי שתקופת עבודות השירות תהא קצרה ככל האפשר על מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו של המשיב.

ל"ג. כבר עמדנו על חומרת התנהלותו והתנהגותו של המשיב, והדברים עולים בבירור מתוך עיון בעובדות כתב האישום המתוקן. אף עומדת לנגד עינינו הערכתו של שירות המבחן לפיה רמת הסיכון להישנות התנהגותו האלימה של המשיב היא בינונית, והחומרה הצפויה של תוצאות האלימות בינונית, אף היא.

מנגד, עומדת לנגד עינינו העובדה שבמועד ביצוע העבירות היה המשיב צעיר כבן 20, ובאותה עת לא היו הרשעות קודמות לחובתו. עוד עומדת לנגד עינינו המלצתו של שירות המבחן להתחשב בענישה על מנת שלא לפגוע בסיכויי השיקום של המשיב ובהיקלטותו בעבודה מסודרת. כמו כן, יש להביא בחשבון את הודאתו של המשיב בהזדמנות הראשונה ותשלום הפיצוי למתלונן.

יחד עם כל זאת לא ראינו כל הצדקה לכך שהעונש שיוטל על המשיב יהא נמוך ממתחם הענישה שבית משפט קמא קבע בגזר דינו (דהיינו בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל - עמ' 16-17 בגזר הדין).

ל"ד. לאחר שהבאנו איפוא בחשבון את כלל הנסיבות, וכלל השיקולים הרלוונטיים, וביודענו שאין ערכאת הערעור ממצה את הדין כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, סבורים אנו שיש לבטל את צו השל"צ בהיקף של 180 שעות, שקבע בית משפט קמא בגזר דינו, ולהטיל על המשיב במקום זאת עונש של חמישה חודשי מאסר שאותם יוכל לרצות על דרך של עבודות שירות.

ל"ה. עוד סבורים אנו, שיש מקום להורות גם על פסילת רישיון הנהיגה של המשיב וזאת נוכח התנהגותו הבריונית בכביש, כפי שמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה ולפיהן הורשע. אכן, תחילתו של האירוע בכך שהמתלונן סטה מנתיב הנסיעה שלו ו"חתך" את האופנוע שאותו נהג המשיב, ואולם לא היה בכך כדי להצדיק בדרך כלשהי את פרץ האלימות מצד המשיב בעקבות אותו אירוע.

ל"ו. ערים אנו לאמור בתסקירי שירות המבחן, וכן לטענת הסנגור, בדבר עבודתו של המשיב כשליח. יש בטענות אלה כדי להביא לכך שתקופת הפסילה תהא קצרה יחסית, אך אנו סבורים שאין להימנע מהטלת ענישה כזאת על מנת להביא לידי ביטוי את החומרה אשר בהתנהלותו של המשיב בכביש, ואת

הסלידה מהתנהגות כזו. .

ל"ז. לאחר שנתנו דעתנו לטיעוניו של הסנגור אשר טען שבנסיבות העניין ראוי להימנע מפסילת רישיון הנהיגה, ולאחר שהבאנו בחשבון את כל המתואר בכתב האישום המתוקן, ולרבות גם את העולה מתוך גיליון ההרשעות בתחום הפלילי ובגיליון ההרשעות בתחום התעבורתי, ובשים לב לכך שאין ערכאת הערעור ממצה את הדין עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, אנו מחליטים בזאת לפסול את המשיב מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של ארבעה חודשים.

ל"ח. התוצאה מכל האמור לעיל היא כדלקמן:

1. אנו מקבלים את ערעור המדינה במובן זה שאנו מבטלים את צו השל"צ שקבע בית משפט קמא בגזר דינו מיום 13.5.15.

2. אנו דנים את המשיב לחמישה חודשי מאסר שאותם ירצה בעבודות שירות. אנו מזהירים את המשיב כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין. התנהגות מעין זו תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל. כמו כן מוזהר המשיב שתנאי ההעסקה הם קפדניים וכל חריגה מכללים אלה עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

3. אנו פוסלים את המשיב מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של ארבעה חודשים. על המשיב להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית משפט השלום בחדרה לא יאוחר מתאריך **15.12.15, עד השעה 10:00 בבוקר.**

4. אנו דנים את המשיב לשישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים וזאת למקרה שהמשיב יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 של פקודת התעבורה [נוסח חדש].

5. שאר חלקי גזר דינו של בית משפט קמא עומדים בעינם ללא כל שינוי.

6. על המשיב להתייצב בתאריך **16.12.15 שעה 08:00 בבוקר** ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14, (מתחם תחנת המשטרה) בטבריה, לצורך קליטה והצבה.

ניתן היום, ז' כסלו תשע"ו, 19 נובמבר 2015, במעמד כל הנוכחים.

עמוד 11

למזכירות:

1. יש להמציא את העתק פסק הדין לממונה על עבודות שירות.

2. יש להמציא את העתק פסק הדין לשירות המבחן למבוגרים.

3. יש להמציא את העתק פסק הדין למזכירות בית משפט השלום בחדרה למעקב אחר הפקדת רישיון הנהיגה של המשיב.

ש' ברלינר, שופט עמית

ב' בר-זיו, שופטת

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]